REVISTĂ TRIMESTRIALĂ GRATUITĂ DE INFORMARE ȘI PROVOCARE MISIONARĂ

infoMISIONAR

NUMĂRUL **173** | APRILIE 2025

Editorial Cum vor auzi despre Domnul?

De fiecare dată când citim versetele din Romani 10:13-15a, nu putem să nu realizăm cât de importantă este vestirea Evangheliei pentru ca oamenii să poată fi mântuiți:

„Fiindcă oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși?”

Aceste versete, prin întrebările lor răscolitoare, ne dezvăluie o realitate cutremurătoare: mântuirea oamenilor pierduți este strâns legată de auzirea și credința în Evanghelie. Iar auzirea presupune un vestitor, un mesager, un om gata să meargă. Aceasta nu este doar o chestiune teologică, ci o chemare vie și actuală, adresată fiecărui creștin care a fost deja atins de harul lui Dumnezeu.

Cum vor crede cei care nu au auzit niciodată de Evanghelia Domnului Isus? Cum vor cunoaște dragostea Lui, dacă nimeni nu le vorbește despre ea? Așadar, aceste versete ne reamintesc responsabilitatea pe care o avem, atât individual, cât și ca biserică locală - aceea de a ne implica activ în lucrarea de misiune.

În lumea noastră contemporană, miliarde de oameni trăiesc în întuneric spiritual, în comunități izolate, unde numele Domnului este necunoscut. Ei fac parte din grupurile etnice neatinse - oameni care nu au avut nicio ocazie să audă măcar o dată mesajul Evangheliei. Această realitate nu este doar o statistică rece, ci o chemare la acțiune, o datorie pe care o avem ca purtători ai luminii lui Hristos. Fiecare credincios este chemat să fie un propovăduitor - nu neapărat în sensul unui predicator public, ci un mesager viu al Veștii Bune. Nu putem rămâne indiferenți la strigătul tăcut al celor nemântuiți. Nu putem închide ochii la disperarea lor. Misiunea nu este doar o opțiune pentru unii credincioși, ci o poruncă divină pentru noi toți. Este mandatul dat Bisericii de a duce Evanghelia până la marginile pământului.

Cum putem face acest lucru? Începând cu pași concreți. Putem să ne rugăm constant și susținut pentru deschiderea inimilor, pentru protecția și îndrăzneala misionarilor, pentru ca Duhul Sfânt să lucreze în locuri unde Evanghelia nu a fost vestită. Putem să susținem financiar organizații misionare, să sprijinim traducerea Scripturii în limbi netraduse, să încurajăm și să susținem pe cei care sunt în câmpul misiunii sau chiar să ne pregătim noi înșine pentru o astfel de lucrare misionară.

Fiecare credincios și fiecare talent poate fi folosit în lucrarea lui Dumnezeu. Poate unii dintre noi sunt chemați să plece, să învețe limbi străine, să locuiască printre alte popoare și să-și dedice viața slujirii. Alții pot sprijini din locul unde sunt. Orice implicare este valoroasă în ochii Domnului și atât de necesară în economia lucrării Sale.

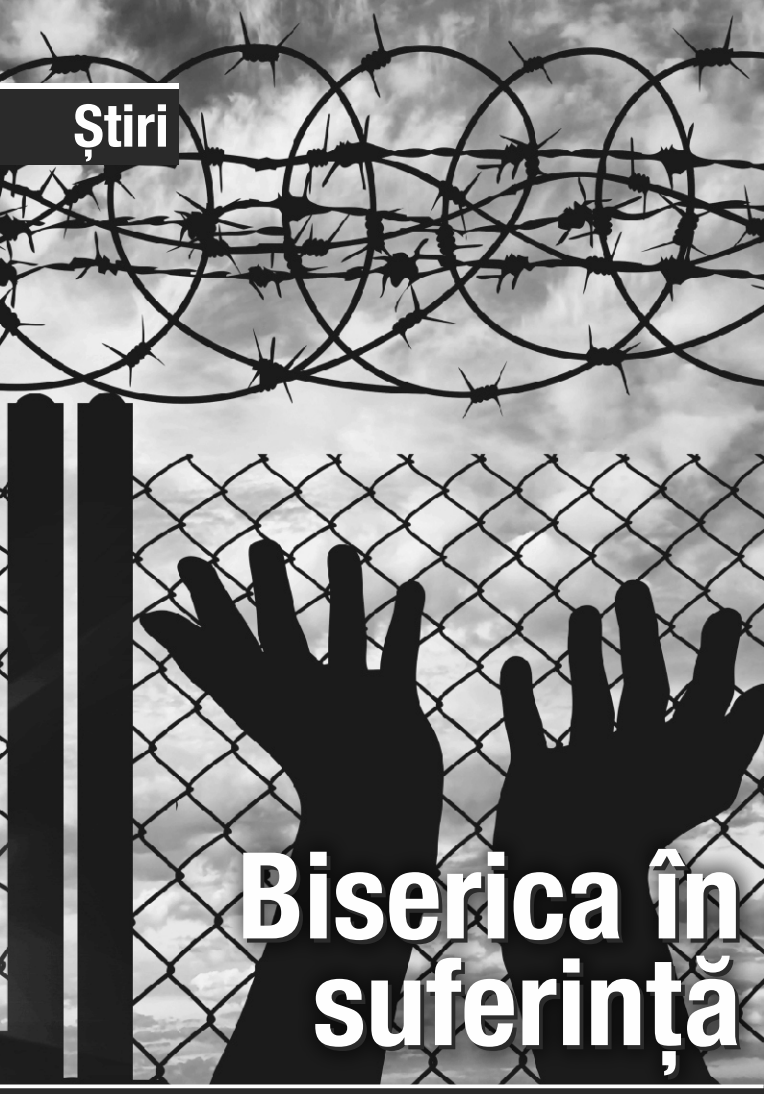
Desigur, misiunea transculturală nu este o lucrare ușoară. Orice formă de implicare presupune sacrificiu, renunțare, perseverență și credință. Dar promisiunea este clară: „Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” Iar pentru mântuirea oamenilor, merită orice efort.

Să fim cu toții mesageri ai Evangheliei, ai luminii care alungă întunericul, ai vieții care învinge moartea. Să răspundem cu credincioșie acestei chemări, până când oameni din fiecare trib, limbă și națiune Îl va cunoaște ca Mântuitor pe Domnul Isus Hristos.

Cu toată dragostea,

Lucian ADAM / luci_adam@yahoo.com

NOILE CONTURI PENTRU DONAȚII – **Asociația Info Misionar**: RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 **(lei)**
RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 **(euro)** • RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 **(usd)**

Biserica în suferință

”Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ... de cei chinuiți, ...”

Iran - lider creștin eliberat din închisoare. În anul 2012, Matthias Haghnejad a fost printre cei trei lideri creștini acuzați de „răspândirea corupției pe pământ” și de „acțiuni împotriva siguranței naționale”. Drept rezultat, el a fost condamnat la șase ani de închisoare. În luna decembrie a anului 2014, acest credincios a fost, din fericire achitat.

În ciuda veștii pozitive cu privire la achitarea lui Matthias, din păcate acesta nu a fost sfârșitul necazului său. În luna ianuarie a anului 2022 - la trei săptămâni după ce a fost eliberat din închisoare (unde a ispășit o pedeapsă de alți trei ani sub o altă acuzație) - decizia de achitare din anul 2014 a fost revocată, iar el a trebui să ispășească și sentința precedentă. În vara anului 2023, credinciosul a fost transferat într-o închisoare care se afla la 1600 km distanță de locuința familiei sale.

Suntem mulțumitori să raportăm faptul că Matthias a fost eliberat recent din închisoare, după ce și-a ispășit sentința. Din păcate, o altă acuzație împotriva lui rămâne pe rol; aceasta datează din decembrie 2022, atunci când acest lider creștin a fost arestat împreună cu alți câțiva membri ai bisericii în timpul permisiei lui.

Dați slavă Domnului că Matthias a fost eliberat din închisoare. Rugați-vă ca Domnul să îi dea acestui lider creștin pace, călăuzire și tot ce are nevoie pentru a se reintegra în societatea iraniană.

Amintiți-vă în rugăciunile voastre de numeroși alți urmași ai Domnului Isus care încă sunt închiși în închisorile iraniene din pricina credinței lor.

În general, rugați-vă pentru curaj, putere și perseverență din partea creștinilor iranieni din țară, astfel încât ei să rămână dedicați urmării lui Hristos în toate circumstanțele. (**Church in Chains, Christians Solidarity Worldwide**)

Pakistan - tânără răpită. La începutul acestui an Saneha Sharif, o creștină în vârstă de paisprezece ani, a fost răpită din apropierea casei ei. Familia tinerei răpite este îngrijorată de faptul că cei responsabili pentru aceasta o vor converti în mod forțat la islam și o vor determina să se căsătorească cu unul dintre atacatorii ei.

Saneha Sharif a fost chemată de către o fată musulmană care se mutase de curând în zonă să se întâlnească cu ea. Imediat ce Saneha a ieșit din casă, a fost încercuită de cinci bărbați și forțată să intre într-un microbuz care aștepta în apropiere. Alte două femei au fost implicate în această răpire, inclusiv mama fetei care a ademenit-o pe Saneha.

Poliția a fost alertată și doi dintre atacatori au fost arestați. Totuși, principalii agresori rămân liberi. Unul dintre răpitori, un musulman pe nume Muhammad Dildar, se apropiase în trecut într-un mod nepotrivit de această adolescentă. Părinții fetei simt că poliția nu face tot ce ține de ea pentru a aduce fata înapoi, în sânul familiei.

După acest incident mama Sanehei s-a îmbolnăvit și a fost spitalizată de două ori pentru a primi tratament. Tatăl fetei, Sharif Masih, a cerut ajutor. „Suntem slabi și nu putem face altceva decât să apelăm la autorități pentru a ne salva fiica de acești criminali.” Organizațiile creștine au oferit asistență legală acestei familii.

Legea în vigoare spune că vârsta minimă de căsătorie pentru creștinii din Pakistan este de optsprezece ani. Totuși, fetele convertite cu forța la islam sunt considerate musulmane și astfel se pot căsători legal la o vârstă mai timpurie. Pentru a preveni astfel de situații, s-a propus o lege comună, atât pentru creștini, cât și pentru musulmani care să recunoască în mod legal căsătoriile începând cu vârsta de optsprezece ani.

Rugați-vă pentru recuperarea acestei tinere. De asemenea, rugați-vă ca cei care sunt responsabili pentru răpirea ei să fie localizați și reținuți. Cereți Domnului ca acest proiect de lege să ajungă să fie pus în vigoare cât mai curând. **(CLAAS-UK, Morning Star News, Release International)**

Vietnam - pastor arestat pentru o așa-zisă „propagandă anti-stat”. Poliția din Ho Chi Mihn a arestat un pastor în vârstă de 71 de ani. La data de 16 ianuarie, Nguyen Manh Hung a fost acuzat de propagandă anti-statală prin social media. Dacă va fi condamnat, liderul creștin poate primi o sentință de până la douăzeci de ani de închisoare.

Casa pastorului a fost ținta raidurilor poliției, care a confiscat documente, două telefoane și un laptop. În plus, Tran Hien, fiul pastorului, a fost interogat timp de câteva ore înainte să fie eliberat. Lui Tran Hien i s-a spus că tatăl lui va fi „închis temporar timp de patru luni”.

Acest creștin în vârstă a slujit Domnului ca pastor începând cu anul 2011 și, mai recent, ca lider al bisericii protestante Chuong Bo - un loc de închinare care nu este înregistrat oficial la guvern. De vreme ce pastorul Nguyen este un susținător fervent al libertății religioase, el a întâmpinat multă împotrivire și hărțuire din partea autorităților vietnameze.

Odată ce majoritatea creștinilor care au fost arestați și condamnați în Vietnam sunt parte a grupărilor etnice minoritare, nu este lipsit de importanță faptul că pastorul Nguyen aparține poporului Kinh, gruparea etnică majoritară din această țară.

Rugați-vă ca acest slujitor al Domnului să fie întărit în această perioadă de arest. Fie ca toate acuzațiile aduse împotriva lui să fie anulate și el să poată fi eliberat cât mai curând. Cereți Domnului ca întreaga lui familie și comunitate creștină să fie încurajată și întărită în credință în această perioadă. **(Christian Solidarity Worldwide, Radio Free Asia)**

Republica Democrată Congo - șaptezeci de credincioși găsiți decapitați. Violențele continuă în Republica Democrată Congo, numeroase atrocități fiind atribuite rebelilor militanți islamici care

aparțin ADF, o grupare teroristă afiliată ISIS. Recent am avut parte de o relatare șocantă cu privire la șaptezeci de creștini care au fost găsiți decapitați într-o biserică din Kasanga.

Potrivit ultimelor rapoarte, o grupare de rebeli a atacat comunitatea Mayba din estul țării în noaptea de 12 februarie. După ce au intrat cu forța în câteva case, au luat captivi douăzeci de bărbați și femei creștine. În următoarea zi, sătenii care au rămas s-au strâns pentru a discuta cum să îi elibereze pe cei capturați, însă militanții au reapărut deodată. Invadatorii au înconjurat satul și au capturat alți cincizeci de săteni. Captivii au fost duși într-o biserică protestantă din comunitatea vecină Kasngei, unde toți cei șaptezeci au fost legați și decapitați.

Unele familii nu au putut să își îngroape persoanele dragi până la data de 18 februarie din pricina nesiguranței. Amenințările continue au forțat mulți oameni să fugă din această zonă. În plus, toate bisericile, școlile și centrele de sănătate din această regiune au fost închise. „Nu știm ce să facem sau cum să ne rugăm; ne-am săturat de atâtea masacre", a oftat un lider creștin. „Fie ca doar voia lui Dumnezeu să se facă".

Susțineți în rugăciunile voastre pe toți cei care plâng moartea celor dragi din această comunitate. Rugați pe Domnul ca în mijlocul încercării, să ofere celor credincioși pace, protecție și mângâiere, în special celor care au fost traumatizați în aceste atacuri. **(Flickr/ Stephen Burgess/ CMS)**

Eritreea - patruzeci și patru de credincioși închiși, inclusiv douăzeci și șapte de studenți. La sfârșitul anului trecut forțele de securitate etritreene au întreprins un raid asupra unei case unde douăzeci și șapte de studenți s-au strâns pentru rugăciune și închinare. Studenții creștini, majoritatea fiind între vârstele de paisprezece și șaisprezece ani au fost duși la o secție de poliție și au fost ținuți în custodie câteva zile, până când au fost transferați în închisoarea Mai Serwa care este situată la periferia capitalei Asmara.

Alți șaptesprezece creștini au fost arestați și închiși recent în penitenciarul Mai Serwa. Mai Serwa este locul unde sunt închiși și câțiva membri ai grupului muzical creștin Mahalians.

Dr-ul Berhane Asmelash de la organizația Release Eritreea crede că arestările recente ale tinerilor creștini în special reflectă „încercarea disperată a guvernului eritreean de a controla creșterea populației evanghelice din această țară". Dr-ul Berhane se teme de un val de persecuții și mai mari deoarece în ultimii douăzeci de ani creștinii au fost persecutați din ce în ce mai mult în această țară.

Fie ca toți frații și surorile creștine care se află în închisoare în această țară să primească pace, mângâiere, curaj și speranță fiind reasigurați de prezența Duhului Sfânt în ei și de dragostea Domnului pentru ei. Rugați-vă pentru creșterea continuă a bisericii lui Dumnezeu în această națiune, în ciuda opoziției din partea guvernului. **(Release Eritreea, Church in Chains)**

Turcia - pastor amenințat cu deportarea în Iran. Mojtaba Ahmadi, în vârstă de 57 de ani, care a fost închis în Turcia pentru chestiuni legate de imigrare este amenințat că va fi deportat în Iran. Frații sunt îngrijorați că pastorul Mojtaba va fi închis din nou, fiind posibil chiar să primească pedeapsa capitală. Arestarea lui arată faptul că persecutarea creștinilor din Turcia se intensifică.

La data de 29 ianuarie 2024, pastorul Mojtaba a fost arestat în vestul Turciei fără a i se spune acuzația clară care i se aduce. După ce i s-au confiscat actele de identitate, a fost pus într-un centru de detenție. După ce a aflat că s-a întocmit un mandat de arestare pe numele lui, pastorul, convertit de la islam, a fugit de persecuția din Iran în anul 2013 pentru a evita închisoarea. El a fost arestat prima dată în anul 2010 în Iran după ce a participat la un studiu biblic cu alți creștini. În timpul detenției a stat izolat 170 de zile și a fost torturat atât fizic, cât și psihic. După ce familia lui a plătit cauțiunea, el a fost acuzat de „răspândirea propagandei împotriva Republicii Islamice Iran" și condamnat la închisoare. Din anul 2019, Turcia a deportat pastori străini, a respins cereri de rezidență și a interzis reintrarea în țară a creștinilor expatriați.

Rugați-vă ca autoritățile din Turcia să îi ofere pastorului Mojtaba statutul oficial de refugiat și să îi permită să rămână în țară. Rugați-vă ca amenințarea deportării să fie ridicată și ca el să își continue chemarea pe care o are, aceea de a păstori Biserica lui Hristos. Rugați-vă ca, în ciuda încercării de a priva Biserica de lideri, Dumnezeu să ridice păstori care să întărească poporul Lui și să răspândească lumina Cuvântului lui Dumnezeu în întunericul din islam. **(Barnabas aid)**

Nigeria - islamiști Fulani ucid cel puțin cincisprezece creștini din statul Ebonyi. Susțineți în rugăciune o comunitate creștină din statul Ebonyi din sud-estul Nigeriei după ce peste cincisprezece persoane din trei sate au fost ucise într-un atac de către niște persoane înarmate la data de 2 februarie. Se pare că islamiștii Fulani au atacat localitățile Amagu, Amaokwe și Umunesha din comunitatea Nkaleha, zona Ishielu. Rapoartele inițiale au indicat zece persoane ucise și câteva case incendiate. Ulterior, s-au descoperit trupurile neînsuflețite ale altor cinci persoane.

Autoritățile se așteaptă să mai găsească și alte victime, pentru că mai multe persoane sunt date dispărute în urma acestui incident. Prințesa Patricia Obila, guvernatorul statului Ebony, a vizitat comunitatea la data de 4 februarie și a somat forțele de securitate să găsească atacatorii în douăzeci și patru de ore. La data de 5 februarie, poliția dat o declarație prin care anunța arestarea unuia dintre atacatori în timp ce încerca să fugă. Suspectul a condus poliția la ascunzătoarea atacatorilor, de unde au fost recuperate armele, chiar dacă ceilalți atacatori au scăpat de arest.

Rugați-vă Domnului să mângâie comunitatea Nkaleha în urma pierderii și să îi ajute să își reconstruiască viețile. Cereți-I să împuternicească forțele de securitate să aducă în fața justiției pe cei responsabili. Rugați-vă ca toți creștinii din zonă să Îl cunoască drept turnul lor de scăpare și ocrotitorul lor și ca El să Își protejeze poporul din această țară de astfel de atacuri. **(Barnabas aid)**

Columbia - familie creștină ucisă. Poliția investighează asasinarea pastorului Marlon Lora și a familiei lui, care a avut loc la data de 29 decembrie. Pastorul Marlon, soția lui, Yurlay Rincon, împreună cu cei doi copii ai lor - Angela și Santiago - tocmai terminaseră de luat prânzul când dintr-o dată au fost atacați de niște bărbați pe motociclete. Atacul armat a avut loc la câțiva metri de secția de poliție din Aguachica, nordul Columbiei.

Pe lângă faptul că s-a ocupat de treizeci și șase de biserici din zona lui, pastorul Marlon a păstorit biserica Prince of Peace Villaparaguay din Aguachica. Potrivit pastorului Giovanni Bermudez, un apropiat al acestui cuplu de credincioși, „Marlon era ca mulți dintre noi, pastorii; noi tăcem cu privire la multe lucruri, ca toate lucrurile să meargă fără opreliște, chiar și atunci când purtăm poveri grele."

Motivul din spatele atacului nu este clar, încă. Totuși, au existat speculații cu privire la faptul că unul dintre atacatori ar fi participat în trecut la un serviciu divin în biserica pastorului Marlon. Autoritățile investighează dacă în trecut au existat sau nu amenințări la adresa acestui cuplu.

Biroul de investigații din Columbia a avertizat cu privire la incidentele în care este încălcată libertatea religioasă au crescut cu 31% în primele nouă luni ale anului 2024. În plus, acest raport menționează și creșterea numărului de amenințări cu moartea la adresa liderilor religioși.

Fie ca mângâierea Duhului Sfânt să fie peste toți cei acum deplâng pierderea familiei lor dragi de credincioși. Rugați-vă ca Domnul să protejeze cu mână tare liderii bisericii din Columbia și familiile lor în fața celor ce se opun mesajului Evangheliei! **(El Tiempo, Christian Solidarity Worldwide, VOMC Contact, Defensoría del Pueblo)**

Traducerea și prelucrarea,

Anca și Teodor Toculeț / teodor_toculet@yahoo.com

La Convenția Studenților din Querétaro

Relatare misionară din 19.03.2025

Bucurii și întristări

Fiți binecuvântați! Vă transmitem salutări din bătrânul și îndepărtatul Mexic. Cu ajutorul Domnului, ne găsim bine, sănătoși. Iarna aceasta, o gripă destul de rea a măturat întreaga biserică și școală și nu a cruțat pe nimeni. Dar, mulțumim Domnului, toți am trecut cu bine prin ea.

În ianuarie a fost inaugurat noul președinte al Statelor Unite și imediat au început deportările imigranților ilegali. Astfel că Mexicul a fost zguduit din rădăcini din punct de vedere politic, economic și social. Recent, lucrurile au început să se mai stabilizeze, dar scandalul tarifelor vamale încă persistă. Fiecare acuză pe celălalt, însă cetățeanul de rând este cel care plătește mereu prețul.

Recent, ne-am întors de la Convenția Studenților din Querétaro. Am început să mergem acolo acum 10 ani. De cele mai multe ori conducem 6.000 km dus-întors. Însă de fiecare dată infrastructura este mai precară. Când ne-am întors, deja se auzea un zgomot la suspensia microbuzului, iar când am verificat în atelier, am constatat că amortizoarele sunt distruse. Astăzi merg să comand piesele. Autostrăzile sunt cu plată, însă calitatea șoselelor amintește de perioada comunismului.

Ne-am bucurat însă mult să îi salutăm pe frații în Hristos în drumul către convenție. Tema convenției a fost „Angajează-te", nu la un job secular, ci să urmezi și să-L slujești pe Domnul Isus. Cuvântul predicat a fost foarte bun și ne rugăm să dea roade în viețile ascultătorilor. De la școala noastră au participat 6 elevi, care au câștigat 19 medalii la concursuri de muzică, tenis de masă, fotografie și sport. Cele mai multe medalii au fost obținute la muzică (solo masculin, cvartet mixt, duet instrumental și cor de clopoței).

Jojo, baiatul nostru, a cântat singur o cântare creștină și, spre uimirea noastră, juriul l-a ales pentru prima sesiune să cânte în fața a 500 de elevi și profesori, deoarece a fost singurul care a cântat din inimă, iar mesajul cântării a impresionat. Au spus: „Vrem ca Jojo să vorbească publicului prin cântarea lui la conferința din această seară." O astfel de participare este unică în programul zilnic al conferințelor și se numește „Command Performance" (adică performanță de vârf). Nu ne venea să credem! Jojo a mers timp de 6 ani ca vizitator din cauza vârstei și abia anul acesta a putut participa pentru prima oară, după ce a împlinit 13 ani. Este primul lui an de participare la Convenție, primul băiat din familie și primul din școala noastră care cântă solo.

Sara a lucrat mult cu el și cu ceilalți elevi. Jojo a exersat cântarea la școală, acasă, în mașină și chiar în duș! Ne-a uimit cât de relaxat a fost, fără emoții, iar a doua zi, când toți voiau să-l felicite, el era cu prietenii lui, sprijinindu-i la competițiile lor. Ne rugăm ca Domnul să-l păstreze smerit și să-i folosească vocea spre slava Lui.

Luna trecută, mama Sarei a plecat la Domnul, la vârsta de 82 de ani, dintre care 64 au fost de căsnicie. Da, este corect - 64 de ani de căsnicie! În ultimii ani, s-a luptat cu o formă foarte agresivă de demență și Parkinson. Familia a organizat un serviciu memorial foarte frumos. Ruthie și Caleb au slujit prin cântări, iar eu am fost invitat de tata-socru să predic mesajul biblic.

În noaptea în care am primit telefonul că Joyce a plecat la Domnul, Sara, după ce a plâns un timp, mi-a șoptit la ureche: „Mama mi L-a dat pe Domnul Isus." De aici a pornit și mesajul meu: cât de important este să Îl dăm copiilor noștri pe Domnul Isus. De multe ori, vrem să le oferim educație, bunuri materiale, conturi bancare, statut social, poziții, titluri și diplome, dar pierdem din vedere cel mai important lucru: Domnul Isus Hristos. Ioan spunea în epistola sa: „Cine are pe Fiul are viața, dar cine nu are pe Fiul nu are viața." Atât de clar și simplu! Rugați-vă pentru cei nemântuiți din familia extinsă a Sarei. Dorința noastră este ca toți să fie mântuiți.

Eu voi veni în aprilie pentru o săptămână în România, deoarece tatăl meu va împlini vârsta de 80 de ani - și asta se întâmplă o singură dată în viață! La vară, intenționăm ca toată familia să venim în România pentru câteva săptămâni de odihnă. Tatăl Sarei va veni și el pentru două săptămâni. Ultima oară a fost în 2003.

Închei aici scrisoarea mea, nu înainte de a vă mulțumi pentru toată purtarea de grijă pe care o aveți față de noi prin rugăciune, comunicare și sprijin financiar.

Fiți binecuvântați de Domnul și răsplătiți de El!

Vă iubim în Domnul,

Narcis, Sara și copiii **Dragomir** / narcisnsara@yahoo.com

În Thailanda la evenimentul "Iosua 18"

Relatare misionară din 17.03.2025

Până când toți vor auzi

Du-te… și nu cere puține... Vă salut pe toți în numele Domnului, din Kathmandu, Nepal, un loc foarte drag mie și cu atât mai mult Domnului, care, în ultimele decenii, a început o transformare extraordinară în ceea ce privește biserica în această parte a lumii.

Zilele trecute eram în India când Dumnezeu, într-o conversație, mi-a atras atenția asupra unui pasaj pe care nu l-am văzut niciodată din perspectiva misiunii.

Pe vremea profetului Elisei, cu aproximativ 850 de ani înainte de întruparea Domnului Hristos, soția unuia dintre fiii profeților care tocmai decedase, îl abordează pe profetul Elisei, spunându-i că are o datorie de plătit și că, dacă nu va înapoia banii, cei doi fii ai ei vor fi luați ca robi. În lupta pentru libertatea lor, Dumnezeu are un plan: mai întâi este întrebată ce are acasă, apoi este îndemnată să meargă și să ceară vase goale - și nu puține - pe care să le aducă și în care să toarne uleiul pe care îl avea în casă.

„Du-te de cere vase de afară, de la toți vecinii tăi, vase goale, și nu cere puține. Când te vei întoarce, închide ușa după tine și după copiii tăi, toarnă din untdelemn în toate aceste vase și pune-le deoparte pe cele pline!" 2 Împărați 4:3-4

Mă gândeam că vasele goale pe care femeia este trimisă să le ceară pot fi, în cazul nostru, teritorii neevanghelizate care au nevoie să fie umplute cu uleiul Lui. În Biblie, uleiul are o legătură directă cu ungerea, cu a fi ales și a fi umplut cu Duhul Sfânt. Vedem acest lucru când profetul Samuel îl unge pe David, iar „Duhul Domnului a pus stăpânire pe David începând din ziua aceea." 1 Samuel 16:13

Și dacă ne gândim astfel, Dumnezeu ne pune și nouă aceeași întrebare: **„Ce ai în casă?"** sau **„Ce porți în tine?** Ai Duhul Lui în viața ta? Ai primit din ungerea Lui? Ai daruri din partea Duhului Sfânt?" Dacă da, atunci: **„Du-te!"** Mergi aproape și departe și cere multe vase care să fie umplute: multe teritorii, orașe, sate, grupuri etnice, locuri îndepărtate, nedorite de nimeni, oameni respinși, dificili... Du-te și adu aceste vase goale și nu te mulțumi, cere cât mai multe! Dumnezeu vrea să multiplice ceea ce ne-a dat, vrea să ne folosească, să aducă și alte vase care sunt goale și să le umple. Oare nu putea Dumnezeu să folosească alte metode? Sigur că da. Și totuși, El a încredințat femeii o responsabilitate în această multiplicare: să meargă și să ceară cât mai multe vase goale.

Când aud cuvântul **„gol"**, mă gândesc la câți oameni sunt goi în interior, fără Dumnezeu în lume, fără speranță. Câți așteaptă poate să vină cineva și să-i „ceară și pe ei" pentru a fi umpluți? Câte vase goale ești dispus să mergi să ceri? Până unde ești dispus/ă să mergi?

Cuvântul ne învață să cerem de la El, să batem, să căutăm... pentru că cine face asta va găsi, va primi și i se va deschide.

Dumnezeu nu ne este dator cu nimic. Așa cum am mai spus și în alte dăți, singurul lucru pe care îl merităm este iadul - restul este doar har. Și totuși, Dumnezeu vrea să fim folosiți de El și nu puțin.

Aici este un alt aspect al vieții creștine: una este să te mulțumești cu ce ai (hrană, îmbrăcăminte, finanțe, influență etc.), și alta este să te mulțumești cu puținul pe care i-l dai lui Dumnezeu (timp, slujire, închinare, ascultare etc.). Numai o interpretare vicleană nu face distincția între cele două.

Dumnezeu ne îndeamnă să nu cerem puțin, ci să aspirăm la lucruri mari: „Încă un om mântuit, Doamne! Încă unul, Te rog!" Și apoi să nu spunem: „Oricum, eu am condus la Domnul destui, să mai facă și alții" sau „Eu am dat mai mulți bani pentru lucrare decât alții, să mai dea și ei". NU! Ci să continuăm cu pasiune să cerem: o nouă țară..., un nou grup etnic..., o nouă regiune..., o nouă generație...!

Cine se oprește repede din această căutare este ca robul căruia i s-a încredințat un talant și l-a îngropat.

Mă rog ca, până la ultima bătaie a inimii, oriunde ea va avea loc, să pot fi găsit de Domnul - la fel ca și tine - aducând vase goale și umplându-le… cu prezența Lui, cu uleiul pe care mi l-a dat.

Uleiul, pe lângă prezența divină, simbolizează și sfințenie, restaurare și binecuvântare. Oh, și câți sunt încă în starea în care au nevoie de acest ulei!

Așadar, haideți să continuăm neobosiți să facem și noi ceea ce a făcut această văduvă, cu teamă de Dumnezeu! **Până când toți vor auzi!**

Thailanda. Iosua 18 - O întâlnire pentru avansarea misiunii. Prima destinație la început de an 2025 a fost Thailanda, unde, împreună cu peste 80 de lideri din aproape toate colțurile lumii, ne-am întâlnit timp de patru zile să ne rugăm pentru oamenii pierduți și pentru a dezvolta diverse strategii pentru anii pe care Dumnezeu va îngădui să-i avem de trăit, astfel încât Evanghelia să avanseze în locuri unde prezența creștină este foarte redusă sau chiar inexistentă.

Anul trecut am fost invitat să mă alătur echipei de organizare a evenimentului și, de asemenea, să preiau o mare parte din componentele întâlnirii din ianuarie. În acest context, o să vă descriu, pe lângă multe altele pe care le cunoaștem, ce mai face un misionar, pentru a înțelege cât de complexă este lucrarea creștină globală.

În vara anului trecut am început formarea unei echipe de cartografi (specialiști care se ocupă cu crearea, analizarea și actualizarea hărților), alături de alți câțiva misionari strategi, pentru colectarea de date legate de prezența creștină, analizarea acestora și crearea unor hărți strategice care să ajute echipele de misiune să vizualizeze unde nevoile sunt cele mai urgente, unde avem parte de o creștere a bisericii și, astfel, să poată dezvolta planuri strategice din punct de vedere misiologic.

După o muncă imensă de mai multe luni, am reușit să prezentăm o primă versiune a hărților în Thailanda, dar continuăm să lucrăm pentru actualizare și îmbunătățire, deoarece acest proces rămâne unul permanent. Ce mă bucură cel mai mult este că pe lângă alți membri din diferite părți ale lumii, alături de noi este și Roxana Nazarie din București, o profesionistă în domeniu și cu o inimă total dedicată misiunii.

Unul dintre aspectele foarte importante pentru mine la întâlnirea "Iosua 18" a fost și faptul că l-am întâlnit pe Dr. Todd Johnson, profesor de Misiune și Creștinism Global și Co-director al Centrului pentru Studiul Creștinismului Global la Seminarul Teologic Gordon-Conwell, probabil persoana cu cele mai multe informații despre demografia religioasă și creștinism la nivel global. Deși îl cunoșteam ca autor al mai multor cărți și folosisem unele dintre resursele sale, a fost extrem de important să-l cunosc personal și să vedem în ce măsură putem colabora în anii care ne stau înainte.

Tocmai acest lucru este un alt aspect extraordinar al trupului lui Hristos: să te poți conecta cu oameni despre care poate doar ai auzit sau pe care nu i-ai cunoscut niciodată și, totuși, să simți că suntem toți o familie, legați de o dragoste sinceră și animați de același zel - să-L facem cunoscut pe Domnul până la marginile pământului.

Pe lângă cele menționate mai sus, Dumnezeu m-a ajutat să dezvolt și niște planșe de lucru pe diferite teme abordate în cadrul conferinței, la care toți participanții și-au adus contribuția în echipe. Acest lucru ne-a ajutat să simțim că tot ceea ce am dezvoltat și am început acolo a fost o muncă de echipă, nu doar o conferință clasică, unde să ascultăm pasiv mesajele unor lideri.

Evenimentele de tipul "Iosua 18" de-a lungul celor peste două decenii de misiune, au contribuit incredibil de mult la formarea noastră, la o mai bună înțelegere a bisericii la nivel global și a misiunii pe care o avem, dar și la dezvoltarea de relații cu oameni de excepție, care și-au pus la dispoziția Lui totul - intelectul, banii, timpul, familiile, reputația - absolut totul.

Chiar și aici, în Nepal, sunt cu câțiva prieteni vechi; unul dintre ei este doctor în istorie la Universitatea Oxford, altul a fost sportiv de performanță și a participat la Jocurile Olimpice. O soră, misionară de aproape 45 de ani, mi-a povestit cum a fost implicată în politică și, exact înainte să fie aleasă membru în Parlament, Domnul i-a spus să devină misionară full-time. A ales să renunțe la poziția respectivă și să umble în ascultare de El.

Aceștia sunt eroii mei de astăzi - oameni care nu te fac să te simți intimidat în prezența lor, oameni smeriți, despre care nu ai știi nimic dacă nu i-ai fi cunoscut personal, pentru că tot ceea ce urmăresc este să-L reflecte pe El, singurul vrednic de toată gloria!

India. Din Thailanda, am plecat direct spre India, deoarece, la finalul lunii ianuarie, am început un nou seminar pentru echiparea liderilor. De data aceasta, focusul nostru ca echipă a fost Asia de Sud - Nepal, India, Sri Lanka. Din cauza unor tensiuni din zonă, nu am putut include persoane din Bangladesh, dar împreună am format o echipă de 60 de persoane din 10 națiuni și 5 continente. În zilele premergătoare, au început să apară luptele: unul dintre delegații din Africa a ajuns la granița cu India, dar a fost deportat, altul a fost interogat câteva ore. Așa că a trebuit să ne pregătim și mai intens, dar știm că acolo unde diavolul duce o luptă aprigă, slava lui Dumnezeu strălucește mai tare.

Deja din prima săptămână, Domnul a început să lucreze la inimile noastre. Este inexplicabil, dar uneori pur și simplu lucrurile mergeau într-o direcție diferită față de ceea ce anticipasem. De exemplu, într-una din zile, înainte să mă ridic să predau, Dumnezeu a început să îmi pună pe inimă lucruri pe care trebuia să le spun. Acestea erau doar tangențial conectate cu subiectul, dar simțeam foarte puternic că trebuie să le împărtășesc. M-am oprit și, deja, oamenii au început să răspundă la ceea ce Dumnezeu avea să facă printre noi.

"Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură!"

Unii au început să mărturisească anumite lucruri, alții să se roage, și așa mai departe. Era doar a treia zi și cei mai mulți nici măcar nu se cunoșteau, așa că era ceva complet neobișnuit ca oamenii să se vulnerabilizeze atât de mult. Și asta avea să fie doar începutul a ceea ce eu am descris ca fiind cea mai apropiată experiență de ceea ce înseamnă trezire spirituală la care am participat vreodată.

Ca lider al seminarului, de 4-5 ori a trebuit să schimb întregul program, pentru că știai că ceea ce se întâmpla era de la Dumnezeu. Erau frați și surori din Nepal și India care vorbeau între ei și spuneau: „Este atât de neobișnuit ce se întâmplă…" Însă toți știam că Dumnezeu ne face parte de har, iar libertatea care vine odată cu această lucrare divină nu o poți exprima. Aveam momente când plângeam de bucurie pentru ceea ce vedeam întâmplându-se în jur. Și dacă ceea ce am văzut acolo sunt doar semne ale trezirii spirituale, mi-o doresc să vină mai mult ca oricând. Sunt ani de zile de când îi spun Domnului că nu vreau să plec de pe pământ până nu voi vedea cu ochii mei o trezire spirituală. Și asemenea lui Wesley și altor oameni care au experimentat trezirea, spun și eu: „Fă-o din nou, Doamne, fă-o din nou!"

Patna. După încheierea celor cinci săptămâni ale Seminarului de Echipare în Leadership, am plecat spre Patna, unde ne-am reîntâlnit cu familia noastră spirituală. Fiecare moment petrecut împreună - în discuții, planificare și rugăciune - este o gură de oxigen atât pentru ei, cât și pentru noi.

M-am bucurat să văd noi membri alăturându-se echipei și, implicit, misiunii, după încheierea Școlii de Ucenicie. Aceasta este și aspirația noastră - să recrutăm, să echipăm și să trimitem cât mai mulți misionari în următorii 3-5 ani, atât în statul nostru, Bihar, cât și în Jharkhand (cele două state formând zona pe care am condus-o până anul trecut). Deja, anul acesta vom vedea o nouă echipă în Jharkhand, care va începe o lucrare de pionierat într-un alt district.

La finalul anului trecut, împreună cu trei frați, dintre care doi arhitecți, am reluat discuțiile despre construcția centrului de misiune din Patna, unde ne dorim o capacitate de găzduire de aproximativ 50 de persoane. Anul acesta, când am ajuns în Patna, într-una din zile, Domnul mi-a pus în inimă un singur cuvânt: „Accelerați". Ne rugăm să înțelegem în ce direcție trebuie să accelerăm, ce schimbări sunt necesare pentru ca mai mulți oameni să fie echipați și trimiși - căci mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii.

De asemenea, vă transmit toată dragostea celor din echipă: Along, Watila, Laveen, Esther, Dhiraj, Aashi - ca să amintesc măcar o parte dintre ei. Vă mulțumim pentru rugăciuni, pentru susținerea financiară a nevoilor lor personale, dar mai ales pentru sprijinul acordat lucrării. Oh, cât mi-aș dori să îi cunoașteți!

Albania - Adunarea Liderilor Europeni. Aproape 300 de lideri din peste 35 de națiuni europene s-au întâlnit în Durrës, Albania, la începutul lunii februarie, într-un eveniment la care am avut onoarea să fiu invitat pentru a vorbi despre chemarea la pionierat a creștinilor europeni. A fost o adevărată binecuvântare să fiu din nou în Europa, vorbind liderilor europeni, unii dintre ei fiind vechi prieteni. Totuși, a fost și obositor să fiu plecat timp de cinci zile pentru a vorbi o singură zi.

Însă, privind la ceea ce Dumnezeu avea să facă și aici, nu am regretat nicio secundă orele petrecute, dificultățile întâmpinate la ieșirea din India sau faptul că, odată ajuns la aeroport, am realizat că am cumpărat biletul greșit (în loc de luna februarie, era martie)… În doar 20 de minute, am avut nevoie de intervenție divină pentru a putea reorganiza aproape jumătate din călătorie, care fusese rezervată incorect - o situație care nu mi se mai întâmplase niciodată. Dar, așa cum spuneam și mai sus, știm că acolo unde diavolul luptă aprig, slava lui Dumnezeu strălucește și mai tare. Așa că abia așteptam să văd ce va face Domnul și în Albania. Și din nou:

pocăință publică, realinierea dedicării noastre la voia lui Dumnezeu, lacrimi și dorința unui nou început.

Tragedie în Republica Democratică Congo. Cei care citiți cu regularitate informațiile pe care le trimit vă amintiți, poate, că în urmă cu aproximativ doi ani am fost în RDC, în orașele Goma și Bukavu, dar și într-una dintre localitățile aflate între ele, numită Kahele.

Nu știu câți dintre voi urmăriți știrile, dar gruparea paramilitară M23 a preluat controlul asupra acestor teritorii unde am fost. Fratele Bartolomeu mi-a spus că situația este o tragedie - un adevărat carnagiu. Oamenii se ascund sub paturi, sperând să nu fie găsiți. Comunitatea de pigmei, pentru care am construit o biserică din lemn, a fost nevoită să fugă. De fapt, toți au fugit, fiecare unde a putut. Mii de oameni au fost decapitați, uciși cu o sălbăticie greu de imaginat. Nimeni nu este în siguranță, iar armata s-a retras.

Anul acesta, în luna iulie, planificasem încă din 2024 organizarea unui seminar pentru echiparea a peste 80 de pastori, dar, spre finalul anului trecut, ni s-a cerut să amânăm cu un an. Și bine am făcut, pentru că acum nu ar fi fost deloc posibil să organizăm ceva.

Vă rog insistent, rugați-vă pentru R.D. Congo! Faptul că sunt departe de noi fizic nu înseamnă că trebuie să fim departe de ei și spiritual. Oamenii sunt traumatizați și au nevoie de mâncare, de apă și de lucruri esențiale pentru supraviețuire. De-a lungul anilor, am cumpărat Biblii pentru ei, dar acum trebuie să lupte pentru viața lor.

Încă o dată vă spun - rugați-vă! Numai Dumnezeu poate aduce o schimbare.

Ne stă înainte un nou an. Să nu ne fie frică de viitor, ci să pășim cu încredere! Singurul lucru de care ar trebui să ne temem este să pășim în afara voii Lui!

Așadar, vă doresc fiecăruia cuvintele lui Dumnezeu adresate lui Iosua: „Nimeni nu va putea să stea împotriva ta cât vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi… Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată Legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face!"

Domnul să ne ajute pe fiecare să umblăm în biruința Lui!

Cu deosebită recunoștință,

Marian și Luiza, Emma și Irina / marianluiza@gmail.com

Notă: Din motive de securitate, vă rog să nu distribuiți în mediul online nicio parte a acestui material fără a discuta în prealabil cu noi!

Copii din Ulziit, învățând desen și auzind Vestea Bună

Micuța Tugs-Magtaal

Relatare misionară din 20.03.2025

Domnul e bun

Ne bucurăm că vă putem scrie din nou despre viața și lucrarea la care am fost chemați de Dumnezeu în Mongolia.

Evenimente evanghelistice și scurtă vizită în România. Împreună cu biserica Cornerstone, am organizat în preajma Crăciunului o adunare de evanghelizare, la care au participat un număr considerabil de necredincioși, ascultând mesajul biblic din Evanghelia după Ioan 3:16. După eveniment, am avut ocazia să servim prânzul cu trei adolescenți din Ulziit, care au fost invitații speciali ai familiei noastre. Ei au devenit participanți fideli la lecțiile organizate în Ulziit și au început să își aducă și colegii de clasă.

Cu o zi înainte de Ajunul Crăciunului, am făcut o călătorie de o zi în provincia Selenge, unde am petrecut un timp cu Uga și Ichko, o familie de misionari locali pe care îi susținem și încercăm să îi încurajăm în lucrarea lor. Deși călătoria a fost dificilă, cu probleme la mașină și porțiuni de drum înzăpezit, Dumnezeu ne-a ocrotit și ne-a adus acasă în siguranță. Între timp, familia lor s-a îmbogățit cu încă un membru, al cincilea copilaș, o fetiță pe care au numit-o Tugs-Her (Dragoste Desăvârșită), folosind acest nume pentru a spune lumii despre dragostea perfectă a lui Dumnezeu.

Îi mulțumim Domnului pentru vizita pe care Ani, împreună cu Ruben și Sara, au făcut-o în România. Suntem recunoscători că rezultatele analizelor medicale ale lui Ruben sunt bune, condiția inimii lui fiind stabilă. De asemenea, am reușit să rezolvăm procedurile birocratice necesare pentru înnoirea pașaportului și a buletinului. Ne-am bucurat și de scurta revedere cu o parte din familie și prieteni apropiați, deși regretăm că nu am putut vizita mai multe persoane și adunări.

În același timp, Domnul a fost îndurător și cu Sami, Cinzo și Gloria, care au rămas în Mongolia. În acea perioadă, a avut loc reuniunea mai multor familii mongole care au făcut parte din grupul nostru de părtășie cu câțiva ani în urmă, dar care s-au îndepărtat de Domnul în ultimii ani. Îi cerem lui Dumnezeu îndurare pentru ei, trezire spirituală și revenirea la dragostea dintâi.

Provocări legate de vize și imigrare. Autoritățile mongole și-au înăsprit recent controalele privind activitățile adiacente ale imigranților. Aproximativ 180 de cetățeni străini au fost deportați de la începutul anului până acum, pentru că nu și-au limitat activitățile la scopul tipului de rezidență. Îi cerem Domnului protecție, astfel încât să nu avem probleme din cauza activităților noastre din lucrare. Vă rugăm să mijlociți în rugăciune pentru ca oficialii să fie în favoarea noastră și a celorlalte familii de misionari, așa încât să putem continua să slujim fără obstacole legale.

Pregătiri pentru echipele de voluntari. Ne pregătim să primim două echipe de voluntari români către sfârșitul primăverii:

- O echipă de construcție care va ajuta la finisarea sălii de activități, precum și la diverse ajustări, renovări și lucrări de mentenanță la clădirea principală din Ulziit.
- O echipă de voluntari cu care vom organiza tabere evanghelistice pentru copii, o oportunitate de a semăna Cuvântul în inimile celor mici, pe care dorim să nu o pierdem în niciun an.

Rugați-vă pentru organizarea eficientă a acestor activități și pentru impactul lor în comunitatea locală.

Motive de rugăciune. Vă rugăm să vă alăturați nouă în rugăciune pentru:

- Duminica Floriilor, când vom sărbători a 16-a aniversare a bisericii internaționale din Ulanbator.
- Duminica de Paști, când Sami va aduce Cuvântul Domnului.
- Micuța Tugs-Magtaal (Închinare Desăvârșită), care suferă de erupții dureroase cauzate de alergii alimentare.
- Profesoara de pian a copiilor noștri, N., care trece printr-o perioadă dificilă.
- Poporul mongol, care tocmai a sărbătorit Anul Nou Lunar, marcat de practici păgâne.

Luna martie marchează 10 ani de căsnicie pentru familia noastră. Este un moment de reflecție și recunoștință. Vă rugăm să ne susțineți în rugăciune pentru întărire spirituală și discernământ.

Vă mulțumim din inimă pentru susținerea voastră continuă!

Cu recunoștință,

Ani și Sami Șoldan / am.balaceanu@gmail.com

Echipa de misionari din Segadores

Relatare misionară din 09.03.2025

Scurte vești despre noi

Este un privilegiu să vă putem saluta prin intermediul acestui mesaj și să vă împărtășim câteva vești despre noi. După cum știți majoritatea dintre dumneavoastră, prin harul Domnului, am fost în România la sfârșitul anului 2024 și începutul lui 2025.

Mulțumim Domnului pentru acest dar minunat pe care ni l-a dat, acela de a ne putea revedea cu unii dintre dumneavoastră. Mai ales Îi mulțumesc Domnului pentru timpul petrecut cu mama mea și cu familia mea. Timpul a trecut foarte repede, iar pe 3 februarie ne-am luat rămas-bun de la cei dragi și ne-am întors acasă, în Peru.

Evaluare și planificare în Segadores. Între 17 și 21 februarie am avut un timp special alături de toți misionarii din Segadores. Am petrecut trei zile în cursuri și două zile dedicate evaluării anului 2024 și planificării pentru anul 2025. Mulțumim Domnului pentru timpul binecuvântat pe care l-am avut împreună.

Pentru noi, ca familie, planificarea pentru anul 2025 este total diferită de ceea ce a fost până acum. Nu mai avem posibilitatea de a călători împreună ca familie. Raul va călători singur, fără noi, deoarece Briana va merge la facultate, iar Filip la liceu. Nu este deloc ușoară pentru noi această schimbare, dar Domnul ne va ajuta și ne va călăuzi și în această etapă.

Vă mulțumim că vă rugați pentru noi și că sunteți alături de noi.

Filip și Briana. Filip a început cursurile pe 3 martie, iar Briana va începe facultatea pe 24 martie. Este o mare provocare pentru copiii noștri să se întoarcă la școală după cinci ani de studiu acasă și călătorii în junglă. Mai ales pentru Briana, care va merge la facultate, o experiență complet nouă pentru ea.

Domnul este bun și întotdeauna ne-a ajutat, și suntem siguri că ne va ajuta și de data aceasta.

Lucrarea în Segadores. Eu, Aura, voi continua și anul acesta, cu ajutorul Domnului, să mă ocup de lucrarea de rugăciune din Segadores, în fiecare joi, de la 16:00 la 18:00, timp în care mijlocim înaintea Domnului pentru toți misionarii și toate nevoile din Segadores.

Avem mare nevoie de personal, atât la birou, cât și pe câmpul de misiune. La birou, avem nevoie urgentă de o secretară dispusă să Îi slujească Domnului prin această lucrare. De asemenea, în junglă sunt câteva biserici care nu au păstori.

Rugați-vă împreună cu noi ca Domnul să scoată lucrători! Este atât de frustrant când există atâta nevoie în lucrare și nu ai cu cine să lucrezi.

Voi continua, cu ajutorul Domnului, și cu grupul de surori pentru studiul biblic, în fiecare luni, de la 16:00 la 18:00. Rugați-vă ca Domnul să mă ajute și să mă călăuzească prin Duhul Său cel Sfânt.

Sezoane diferite, aceeași încredere în Domnul. În timp ce în România vine o primăvară frumoasă, plină de flori și verdeață, la noi, în Lima, se apropie sezonul rece, iar în junglă continuă ploile abundente. Așteptăm să se încheie curând sezonul ploios, pentru ca Raul să poată începe din nou călătoriile în junglă. Din cauza ploilor intense, au avut loc multe alunecări de teren, numeroase drumuri au fost distruse, iar altele sunt blocate. De asemenea, râurile au crescut foarte mult, iar multe zone din Peru au fost grav afectate.

Mulțumim Domnului, care ne poartă de grijă în fiecare zi. Vă mulțumim că sunteți alături de noi și că vă rugați mereu pentru noi.

Vă iubim și vă suntem profund recunoscători. Domnul să vă răsplătească pe deplin!

Cu toată dragostea și mulțumirea,

Raul și Aura, împreună cu **Briana și Filip Tello** /
auratrascuperu@yahoo.com

Relatare misionară din 17.03.2025

Noi aventuri ale credinței

"Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui…", "Fii tare, tu și tot poporul din țară, și lucrați, zice Domnul! Nu vă temeți!...", "Ridicați-vă ochii și priviți holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriș…", "Încă puțin, foarte puțin, și Cel ce vine va veni și nu va zăbovi…''

Aceste versete din devoționalul meu zilnic mi-au vorbit într-un mod profund, chiar a doua zi după sosirea mea înapoi pe terenul de misiune (pe 8 ianuarie), în această țară atât de devastată de război… Ce încurajare minunată și chiar oportună de la Domnul, care rămâne lângă mine, câștigând orice bătălie, și împlinindu-și cu desăvârșire planurile cu această lucrare!

Imediat după ce am ajuns, a trebuit să rezolv anumite probleme urgente, unele așteptate însă altele mai puțin așteptate! Slavă Domnului că am găsit în general într-o stare bună apartamentul unde stau în chirie (fiind necesară doar curățenia de rigoare, după 4 luni de absență), însă la mașină au fost mai multe de rezolvat, cu pană de cauciuc și bateria descărcată, care ulterior s-a dovedit a fi necesar să o înlocuiesc cu una nouă, pentru că era deja prea veche. Sunt mulțumitoare că Domnul a trimis la timp persoana potrivită să mă ajute cu toate aceste detalii! Aceeași poveste și cu cei 2 acumulatori UPS care stochează curent pentru tot apartamentul, ce-i folosesc zilnic ca rezervă pentru orele când nu avem curent electric - și aceștia trebuiau schimbați cu unii noi, pentru că au fost uzați și nu mai funcționau cum trebuie. Electricianul a venit și s-a ocupat si de această problemă după câteva zile.

Pe lângă aceste provocări, m-am întristat mult să aud de la proprietarul apartamentului că a scumpit chiria cu un procent foarte mare (aproape dublu). Cu toate că am depus mari eforturi să negociez prețul, acesta nu s-a lăsat deloc convins. Iată, încă o ocazie de a lăsa totul în mâna Domnului și de a mă încrede că El va purta de grijă în toate!

M-am bucurat mult să îi revăd, în sfârșit, pe cei dragi din echipă, care m-au surprins și cu un tort frumos de ziua mea! A fost mișcător să aud mărturiile lor din aceste câteva luni de război, și de modul cum Domnul i-a păstrat puternici și înflăcărați pentru El, mijlocind cu putere pentru această țară lovită atât de crunt de război, și totodată încurajați să vadă răspunsuri imediate și supranaturale la rugăciunile lor!

Se simte o atmosferă mai pozitivă în țară, una de speranță, acum că a fost ales, în sfârșit, un nou președinte (după 2 ani de anarhie, corupție și lipsa unei persoane la cârma țării). Așteptăm lucruri măreție de la Domnul, și continuăm să ne rugăm pentru viitorul acestei țări atât de încercate!

Cu toții abia așteptăm să începem noua lucrare! La scurt timp după ce m-am întors, împreună cu echipa, ne-am mobilizat și am tot căutat de zor o clădire de închiriat pentru noul adăpost, pentru că ne dorim tare mult să putem oferi un loc de refugiu și de a sluji cât mai multor femei și copii ce au suferit de pe urma unor traume enorme și unui abuz de nedescris.

Am petrecut mult timp căutând pe internet, sunând la agenții imobiliare și vizionând tot felul de apartamente, ca posibile locații pentru adăpostul nostru dorit.

Visul nostru de mai mult timp era să cumpăram (prin credință) o casă cu o mică grădină într-o zonă liniștită, mai spre munte. Însă, tot căutând, am realizat ulterior că acest tip de proprietate nu este atât de comună aici în zonele urbane și suburbane. Există pe alocuri câteva vile care de obicei sunt super luxoase și la prețuri exorbitante. Chiar și închirierea unei vile nu ar fi fost o soluție înțeleaptă, deoarece rata chiriei a crescut exponențial în ultimul an, din cauza inflației și a războiului recent.

Apoi, mi-am dat seama că următorul lucru logic ar fi fost să ne orientăm asupra apartamentelor de la bloc. Studiind modul în care sunt amenajate aici blocurile, am realizat că se întâmplă des ca apartamentele de la parter/subsol să dețină în titlul de proprietate și

mica bucată de teren cu grădina sau terasa care le înconjoară, care în general au acces privat și oferă o oarecare intimitate.

Deci, am mers mai departe și am vizionat câteva apartamente de închiriat de acest gen (cu 3 dormitoare sau mai mari). De îndată ce am menționat proprietarului că intenționăm să-l folosim ca adăpost pentru femei și copiii abuzați, din motive necunoscute nouă, aceștia se retrăgeau, spunând că nu mai sunt interesați să ne închirieze apartamentul!

După trei respingeri de genul acesta, una după alta, Domnul mi-a arătat că aceste uși închise erau pur și simplu modul Lui de a mă motiva să mă încred în El într-un mod mult mai măreț. În loc să închiriez, am putea cumpăra un astfel de apartament cu o grădină privată! Când apartamentul îți aparține, ai mult mai multă libertate să îl folosești așa cum dorești, fără să trebuiască să mai dai socoteală vreunui proprietar.

Și iată că în la sfârșitul lui ianuarie ne-am mobilizat și am început să căutam un apartament de cumpărat! Ne-am tot uitat la diferite apartamente, dar nimic nu părea să se potrivească exact nevoilor noastre.

Până într-o bună zi, când am văzut un apartament duplex frumos (parter + subsol) într-un bloc mai vechi, însă într-o zonă muntoasă uimitoare, foarte accesibilă, cu o suprafață interioară de aproape 300 de metri pătrați. Are 5 camere pentru dormitoare, o sală mare stil „living", o bucătărie mare și o grădina foarte frumoasă! Totul în interior a fost echipat cu materiale de calitate și renovat nu cu mult timp în urmă. Bifează cam toate punctele de pe lista noastră de dorințe, și chiar mai mult! Slavă Domnului!

Proprietarii (care acum locuiesc în străinătate) au fost destul de dispuși să ne aștepte câteva săptămâni, că să putem obține și restul finanțelor necesare, pentru că prețul depășea destul de mult bugetul nostru. Prin harul Domnului și prin generozitatea copiilor Săi, am primit de curând câteva donații foarte generoase pentru acest apartament, și acum avem o mare parte din banii necesari. Glorie Domnului! Marea provocare și rugăciunea noastră fierbinte este ca vânzătorul să fie dispus să ne mai aștepte un pic mai mult, că să putem obține și finaliza toate documentele necesare pentru cumpărarea și înregistrarea acestui apartament.

În această țară în care sectorul administrativ este aproape paralizat, unde multe departamente nu lucrează decât de două ori pe săptămână, și acum de când cu Ramadan (luna de post a musulmanilor) lucrurile merg și mai lent, ne rugăm ca Domnul să facă o minune și să dobândim actele necesare cât mai rapid. Domnul să lucreze la inima proprietarului să fie dornic să ne aștepte și să ne dea multă favoare!

Până acum am putut vedea mâna lui Dumnezeu la lucru, conducându-ne pas cu pas! "Căile lui Dumnezeu sunt desăvârșite!" Psalmii 18:30

Ca și echipă, simțim că toate aceste luni de așteptare și pregătire pentru noi se apropie încet încet de încheiere. Dumnezeu mai dă o șansă pentru un nou început acestei țări răvășite de război, și suntem tare dornici să facem parte din lucrarea extraordinară pe care El dorește să o facă în continuare aici.

Istorisiri din spatele vălului. Rugați-vă împreună cu noi pentru Eleanor, una dintre fostele noastre beneficiare, care în luna ianuarie s-a regăsit din nou aproape aruncată în stradă, după ce fusese adăpostită la un ONG secular în ultimele 7 luni. Am împărtășit cu voi un pic din povestea ei marcată de traume și într-o scrisoare precedentă.

După ce a ajuns să îl cunoască pe Domnul Isus în perioada ședерii sale la noi la adăpost, și după ce a pierdut un copil care se născuse cu malformații genetice foarte profunde, Eleanor s-a hotărât să se întoarcă înapoi la soțul ei violent, pentru a încerca să-și împărtășească credința în Domnul Isus cu copiii săi vitregi și cu soacra ei. Desigur, ceea ce era inevitabil s-a și întâmplat, Eleanor ajungând să fie bătută în mod brutal de soțul ei, cu Biblia arsă, și aruncată în strada, cu mana goală, undeva pe la mijlocul nopții.

Habar nu avea Eleanor în acele momente că acest „coșmar" al ei nu era de fapt decât mila și îndurarea Domnului într-o formă „deghizată", pentru că ceea ce făcea El în acele clipe era să o smulgă pur și simplu dintr-un loc destinat foarte curând distrugerii complete - întregul ei cartier urmând a fi ținta principală a exploziilor infernale ce au avut loc în ultimele câteva luni.

Din nefericire, fără alte rude dornice să o primească, Eleanor se regăsea acum din nou într-o situație dificilă. La invitația noastră, aceasta a călătorit o distanță lungă pentru a veni la noi și a putea fi găzduită în apartamentul de tranziție pe care l-am închiriat încă de acum doi ani și l-am pus la dispoziție fostelor beneficiare în toată această perioadă.

Această tânără credincioasă are nevoie urgentă de sprijin material și financiar până va reuși să găsească un loc de muncă și să se întrețină. S-a bucurat mult să aibă din nou ocazia de a merge în mod regulat la biserică, să participe la cursurile de ucenicizare și să fie mai dedicată și motivată în umblarea ei cu Domnul. Rugați-vă pentru protecția ei și ca Domnul să îi întărească credința în acest nou capitol din viața ei.

Încheind, aș dori să îmi exprim recunoștința față de fiecare dintre dumneavoastră, dragi cititori ai InfoMisionar, care ne susțineți financiar și prin rugăciune și simțiți în mod profund cu cei necăjiți și în suferință. Vă mulțumesc pentru felul minunat în care îl lăsați pe Domnul să vă folosească în această lucrare, pentru slava Domnului și extinderea Împărăției Sale pe tot pământul!

Fie ca Domnul Isus să vă umple viața de binecuvântări divine în acest nou an, să vă protejeze de cel rău și să vă țină aproape de inima Lui tot mereu!

Cu multă prețuire,

Alina Vodă / dreambigger7@protonmail.com

Relatare misionară din 18.03.2025

Mergem înainte cu Domnul

Îi mulțumim Domnului Dumnezeu pentru dragostea și mila Sa nesfârșită față de noi. El, Tatăl nostru ceresc, veghează asupra noastră și se îngrijește zilnic de noi, oferindu-ne tot ceea ce avem nevoie pentru a continua lucrarea Sa.

Lucrarea din Zambia. Prin harul și mila Domnului, lucrarea din Zambia merge înainte, iar suflete sunt mântuite. Suntem profund recunoscători pentru modul în care Dumnezeu lucrează și transformă vieți în această parte a lumii.

Pastorul Chongo ne-a împărtășit cu bucurie că a reușit să finalizeze fabricarea a 4.000 de cărămizi, iar vara aceasta vom începe construcția bisericii din Pima. Aceasta este o veste minunată, dar ne confruntăm cu dificultăți legate de transport. Din păcate, drumurile sunt într-o stare foarte proastă, ceea ce face extrem de dificilă deplasarea cu mașina. Vă rugăm să mijlociți în rugăciune pentru ca Domnul să ne ajute să transportăm materialele necesare, în special cimentul și materialele pentru acoperiș.

În ceea ce privește construcția, noi vom achiziționa materialele pentru acoperiș, iar frații și surorile din comunitate se vor ocupa de ridicarea zidurilor, folosind cărămizile realizate. Suntem recunoscători pentru implicarea lor și pentru unitatea în slujire pe care Domnul ne-o dă.

Întâlniri și provocări în lucrare. În luna aprilie, avem planificate mai multe întâlniri cu lideri din diferite biserici, precum și întâlniri speciale dedicate femeilor. Aceste momente sunt esențiale pentru încurajarea și echiparea credincioșilor, astfel încât Evanghelia să continue să fie răspândită și să aibă impact în comunități.

Din păcate, ne confruntăm și cu o provocare semnificativă: majoritatea misionarilor au plecat, în special din zona în care locuim noi. Acest lucru ne-a lăsat cu un volum foarte mare de muncă, iar uneori suntem copleșiți de responsabilități. Cu toate acestea, știm că Domnul este Cel care ne întărește și ne poartă de grijă în fiecare zi.

O altă dificultate majoră este accesul limitat la apă și electricitate. De aceea, ne gândim să achiziționăm o pompă de apă pe bază de energie solară, pentru a asigura o sursă mai stabilă de apă. Vă rugăm să ne susțineți în rugăciune pentru această nevoie, astfel încât să găsim resursele necesare pentru această investiție.

În tot ceea ce facem, știm că depindem în totalitate de Domnul. În fiecare zi trebuie să ne încredem în El, pentru că numai El este sursa noastră de protecție, sprijin și binecuvântare. Fără ajutorul și îndrumarea Sa, nu putem face nimic.

Nevoia de protecție. O altă provocare serioasă în această regiune este criminalitatea, care, din cauza sărăciei extreme, a devenit o problemă majoră. Din păcate, soția pastorului Chongo a trecut printr-o tragedie recentă: fratele ei, care se întorcea noaptea de la muncă, a fost atacat de tâlhari, bătut crunt și jefuit. Din nefericire, aceștia l-au ucis, iar trupul său a fost găsit abandonat pe drum.

Astfel de evenimente ne reamintesc cât de periculos este să călătorim noaptea în anumite zone. De aceea, avem mare nevoie de protecția Domnului în fiecare clipă. Vă rugăm să continuați să vă rugați pentru siguranța noastră și pentru protecția tuturor celor implicați în această lucrare.

Suntem profund recunoscători pentru sprijinul vostru, atât prin rugăciuni, cât și prin susținerea financiară. Apreciem din inimă fiecare rugăciune înălțată pentru noi și pentru această lucrare. Fără voi, nu am putea merge mai departe.

Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug, să vă poarte de grijă și să vă răsplătească pentru generozitatea și dragostea voastră!

Cu toată dragostea și recunoștința,

Maria și Charlie Rouch (Halip) / maria4zambia@gmail.com

La Biserica din San Fausto

Relatare misionară din 19.03.2025

Călătorii utile și plăcute

Lunile din decembrie până în martie în Peru sunt luni de vară australă. Copiii școlari au vacanța mare în timp ce jungla amazoniană experimentează sezonul ploios. Activitățile economice ale țării, ale fiecărei familii și organizații sunt planificate în funcție de clima și dinamica acestei perioade, mai ales că debutează brusc cu sărbătorile Crăciunului și Anului Nou.

Călătoria în America. Noi plănuiserăm sărbătorirea Crăciunului împreună cu familia extinsă a lui Marc din emisfera vestică, pe care nu o mai văzuserăm dinainte de pandemie. S-a organizat o mare întâlnire de familie în Arizona. Surpriza a fost însă că pașapoartele copiilor, expirate, nu au putut fi reînnoite la timp căci între timp în Peru s-a făcut o coadă de așteptare la Direcția Pașapoarte lungă de luni de zile. Pentru a nu pierde însă ocazia deosebită a întâlnirii cu familia, Marc a plecat totuși în America, în timp ce Adina cu copiii a trebuit să rămână la baza misionară din Pucallpa.

A fost o mare bucurie și încurajare pentru Marc să poată să își vadă unchii, mătușile, verii și nepoții adunați toți laolaltă, sau ajungând în casele lor. Fratele Valentin Gabor de la Chicago, care a fost pe la noi în San Fausto împreună cu nepotul Timotei în 2023 și ne-a ajutat în câteva proiecte de construcție, a păstrat mereu o strânsă legătură cu noi pe parcursul anilor, necontenind să se roage pentru lucrare, pentru noi, pentru o ocazie de a reveni în Peru. Când l-a anunțat Marc că va ajunge și la Chicago s-a bucurat să-l găzduiască măcar o noapte. De asemenea a aranjat ca Marc să poată vizita mai multe biserici de români din Chicago.

Domnul a deschis uși și inimi pentru ca să poată da mărturie despre lucrarea de misiune între triburile amazoniene și să cunoască oameni interesați să ajute cu ce vor putea. E mare lucru că Dumnezeu se folosește de români de-ai noștri răspândiți prin lume, dar uniți prin cauza Domnului Isus Hristos, pentru a umbla în atâtea fapte bune pregătite mai dinainte pentru sfinți și să împlinească ce mai rămâne de împlinit din suferințele lui Hristos, alinând în același timp nevoile multora.

Prima dată pe anul 2025 la San Fausto. Întors din America, prima grijă a lui Marc a fost să ajungă cât mai repede la San Fausto pentru a se ocupa de câteva treburi urgente acolo. Ca să nu meargă singur, l-a rugat pe un frate din adunarea locală din Pucallpa să îl însoțească. Fratele Erlin, întors la Dumnezeu doar de câțiva ani, este un ucenic cu multă dorință de slujire. El și-a deschis casa pentru o strângere de studiu biblic în cartierul său, este ușier, ajută la distribuirea Cinei Domnului și slujește în partea administrativă la biserică. Deseori îl ajută și pe Marc cu tăiatul ierburilor mari din curte. El își întreține familia lucrând ca moto-taximetrist în oraș, iar soția face curat și gătește la familii cu case mai mari și foarte ocupați. Amândoi sunt foarte fericiți că băiatul lor mai mare, din economiile lor, a putut face un institut biblic la Lima, ca să intre în lucrarea Domnului, și văd asta ca pe un mare privilegiu și onoare. Cu atitudinea lui de om harnic, smerit și doritor să învețe, Erlin a fost imediat gata să îl însoțească pe Marc, deși știa că e vorba de o călătorie într-un loc îndepărtat și greu, în timpul căreia va trebui să lipsească de la îndatoririle obișnuite și de la munca prin care își întreține familia.

După jumătatea lui ianuarie Marc a plecat cu Erlin la San Fausto. Într-un timp record, printre momentele de ploaie, Erlin a reușit să taie iarba în toată curtea. Marc a reușit să alinieze casa misionară pe noile baze metalice. A vorbit cu șeful satului despre programul de activități pe care să le facă până se opresc ploile. Duminică cei câțiva ucenici s-au strâns la ora de adunare. Marc a inițiat cu ei un nou program de învățătură pentru anul acesta, care va consta în prezentarea expozitivă prin Evanghelia după Luca. Erau cam debusolați. Nu se mai întâlniseră în casa de adunare de la începutul lui decembrie când Marc a fost acolo cu socrul său. Nici de Crăciun nu se gândiseră să facă vreo activitate comună specială. De fapt, idea de a sărbători Nașterea Domnului nu este încă înțeleasă în cultura lor. Așa că Marc a trecut în revistă primele capitole din Luca, amintind câteva puncte importante despre circumstanțele Nașterii Domnului, oprindu-se apoi îndelung asupra Botezului în Iordan, din capitolul 3.

Marele țel este ca noii ucenici din San Fausto să înțeleagă

Drumul inundat

importanța botezului creștin și originea semnificației acestuia, pentru ca la vremea potrivită, aceștia să poată primi în mod oficial botezul creștin și să se constituie ca biserică locală formală. Deocamdată sora Rosalía este singura botezată din adunare. Însă dorim ca mărturia creștină să se extindă în zonă și populația Aşeninka să poată vedea modele oameni credincioși între ai lor. Botezul creștin public este modalitatea prin care Mântuitorul a hotărât să îi delimiteze pe ai Săi de Lume în mod vizibil. Dar ca să ajungă la această înțelegere, și dorința de a face acest gest, trebuie să lucrăm cu ei și să îi învățăm din Scripturi baza și importanța botezului creștin. Evanghelia după Luca este deci un bun punct de plecare, din care să se familiarizeze mai mult cu persoana, lucrarea și puterea Mântuitorului în care să se încreadă și de care să se alipească, alipire pe care botezul o înfățișează.

Timpul la San Fausto cu Erlin a fost foarte bine programat de providența Domnului. Au fost zile cu mai puțină ploaie în care s-a putut face tot ce Marc și-a propus, și chiar ceva în plus. Ieșirea de acolo a fost la momentul potrivit. Jumătate de zi dacă mai stăteau în plus, rămâneau blocați cu mașina pe malul celălalt al râului și nu mai puteau ajunge la bac pentru a traversa la Puerto Bermúdez pentru drumul spre casă. Apa a crescut din nou și a inundat punctul de îmbarcare al bacului.

Călătoria la Lima. În februarie am plecat cu toată familia la Lima, pentru întâlnirea anuală a tuturor membrilor organizației misionare Segadores. Mulțumită unor oameni cu inimă mare care ne-au ajutat financiar, am putut să organizăm o tabără la 2 ore distanță de oraș într-un loc liniștit la munte. Acolo copiii noștri, ai celor 5 familii de români, au putut interacționa liber și s-au jucat în limba română, în timp ce noi cei mari am fost ocupați toată ziua în lungi ședințe de evaluare și planificare a lucrării.

Un lucru inedit a fost că Adina a contactat și invitat o pereche de misionari mexicani din organizația Ethnos360, care au ținut câteva zile de ateliere specifice pe tema interacțiunii în echipe transculturale, pentru a ne învăța pe toți cum să ne relaționăm mai bine, cu mai mult har și înțelegere, având în vedere că lucrăm împreună peruani cu români și cu lucrători indigeni.

A fost o săptămână rodnică în care ne-am pus la zi unii cu alții în diversele aspecte ale lucrării și vieții personale. În același timp, copiii au avut un timp minunat împreună, căci deseori tânjesc să se vadă și le e dor unii de alții. Chiar dacă diferența de vârstă de la cel mai mare la cel mai mic este notabilă, cu interese și preocupări diferite, fiecare a găsit pe cineva mai apropiat cu care să interacționeze.

În Lima am avut timp și pentru medici. Ephram a avut ultimul control după operația maxilară din august, în care se vede un mare progres. Osul crește bine la loc și nu există nici o urmă de efecte secundare sau recidivare. De asemenea, după mai multe vizite la oftalmolog, atât el cât și Adina au primit niște ochelari de calitate, bine măsurați și executați, cu care să vadă bine. Marc a făcut cumpărăturile necesare pentru sistemul electric din trib, înlocuirea unor bateri stricate și a unor întrerupătoare mâncate de furnici.

Vizita din partea familiei. Pentru prima dată după 19 ani, din familia lui Marc, trei veri din București au reușit să vină să ne viziteze în Peru și să cunoască pe viu unde stăm și cum lucrăm. Tiberiu, Amalia și Antonia ne-au făcut marea bucurie să vină în luna martie pentru trei săptămâni și să participe alături de noi la viața noastră normală. I-am întâmpinat în Lima, unde au cunoscut prietenii noștri din Segadores, capitala și deșertul coastei Pacificului. Dar apoi am plecat împreună la Pucallpa, la baza misionară, unde au făcut cunoștință cu jungla. Bineînțeles că i-am pus la treabă în tot ce s-au priceput, și unde a fost nevoie, au învățat să facă și lucruri noi. Cu mult zel și încântare au experimentat de toate, și bune, și rele, fără să se plângă. Au tăiat iarba, au făcut curățenie, s-au jucat și au făcut lecții cu copiii noștri. I-am luat la cumpărături, au învățat să se târguiască la piață. Le-am dat să guste din tot felul de fructe și legume noi, precum și carne de la toate animalele posibile, și nu s-au strâmbat la nimic.

Cel mai greu a fost că în această perioadă vremea a fost foarte ploioasă, până într-acolo că nivelul râurilor și lagunelor Pucallpei au ajuns la cote record din ultimii 100 de ani. Mare parte din oraș s-a inundat, și chiar baza misionară unde stăm a rămas izolată cu porțiuni de drum fiind acoperite de 1 metru de apă care nu se retrage deocamdată, că nu are unde să se ducă. Până la un punct, mașina noastră de călătorii în trib a fost singura printre vecini care a mai putut traversa atâta apă, căci este pregătită special ca să nu intre apa nici la motor nici în cabină. Dar după ce apa a continuat să crească, nu am mai fost dispuși să riscăm. Nu ne-a rămas decât să traversăm apa cu barca și să ne ia cineva cu mașina pe partea dinspre oraș. Așa au și ieșit verii lui Marc în ziua când trebuia să meargă cu valizele la aeroport pentru a prinde zborul de plecare. Între timp, o mare mulțime de oameni au casele sub apă și drama lor crește pe zi ce trece. Ogoarele sunt inundate, indigenii nu au de unde procura mâncare. Pentru anul acesta bananele și alte produse agricole sunt compromise de inundații și se anunță creșterea prețurilor la mâncarea de bază în zonă.

Călătoria din martie la San Fausto. Marc i-a luat pe verii lui într-o călătorie de o săptămână în tribul Aşeninka, până la San Fausto, ca să cunoască locul și oamenii cu care lucrăm de peste 20 de ani. Nu încăpeam toți în mașină împreună cu bagajele, așa că Adina și copiii au rămas de data acesta la Pucallpa, ca să înceapă noul an școlar.

Domnul a fost de ajutor, fiind o zi mai însorită, așa că au ajuns în sat ușor și neplouați. Nu însă și uscați, pentru că efortul cu bagajele și pregătirea casei pentru locuit, pe căldura și zăpușeala aerului, au făcut ca până la sfârșitul zilei să schimbe de mai multe ori hainele ude de pe ei. În special Marc și Tibi, imediat cum au ajuns, a trebuit să cheme încă două persoane și să intervină ca să scoată din apă barca noastră scufundată răsturnată de curent.

Efortul a fost inutil până când Marc nu s-a scufundat el însuși în apă ca să poată apuca bine barca ca s-o pună pe linia de plutire. Această operațiune a fost importantă pentru că marea majoritate a încărcăturii mașinii, obiectele mari și grele, au rămas să fie aduse ulterior în sat cu barca, după ce Marc găsea câțiva băieți cu care să le mute. Bateriile noi pentru sistemul solar, cu câte 55 Kg fiecare, erau cele mai greu de mișcat. În plus, Marc a dus un motor nou pentru barcă și un generator nou ca să-l înlocuiască pe cel vechi de 12 ani care dădea des rateuri. A mai dus și un sul de geo-membrană pentru captarea izvorului pentru sistemul de apă potabilă.

În timp ce verii lui Marc s-au ocupat de curățenia generală a casei, acesta s-a dus să vadă oamenii, să-i anunțe și să organizeze activitățile pentru zilele următoare. O tânără mămică a venit să ceară ajutor pentru copilașul cu amigdalită care nu putea înghiți de durere, iar o adolescentă cu ochiul roșu iritat a avut nevoie de comprese cu mușețel. Atunci a apărut și Eligio să îi zică că soția lui, Danița, "nu era bine". Cu o săptămână în urmă, în timpul nopții, o mușcase "un șarpe invizibil" de un deget la mâna dreaptă, și în ciuda îngrijirilor tradiționale cu plante, mâna se umflase. Pentru că fata este însărcinată, s-au gândit că n-ar fi bine să caute nici un medicament, de frică să nu îi afecteze sarcina. Marc s-a dus imediat s-o vadă și s-a îngrozit văzând mâna umflată ca

un balon, foarte infectată, cu o durere atroce. Din păcate nici el, chiar dacă ar fi știut ce să-i mai facă în stadiul acela, nu avea la îndemână nici un medicament adecvat. Așa că le-a recomandat să se pregătească de evacuare la spitalul din Bermúdez. Prin internet a reușit să contacteze pe asistentul social al spitalului, să îi trimită poza cazului și a primit instrucțiuni să fie dusă Danița la urgențe, urmând ca acesta să rezolve documentele pentru ca asigurarea medicală de stat pentru cazuri sociale să îi acopere toate cheltuielile de spitalizare.

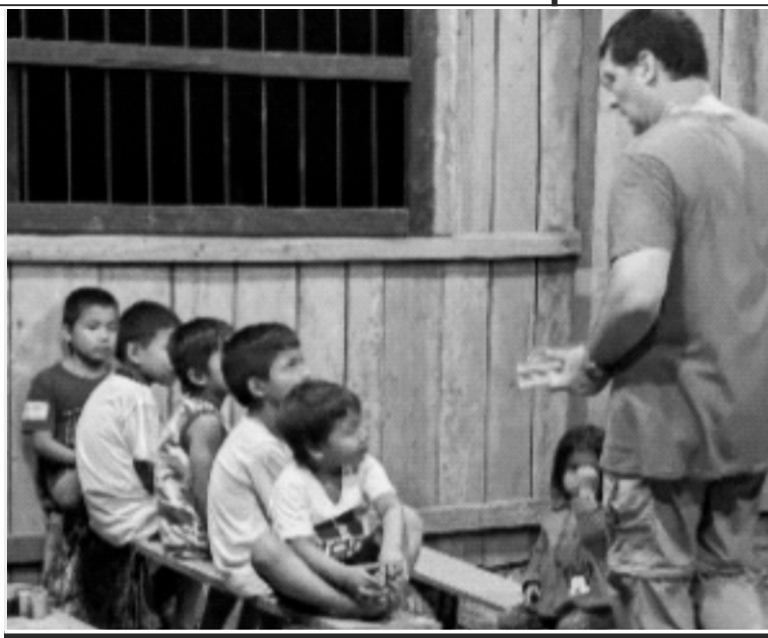
Problema a fost că toată noaptea a plouat cu găleata și a doua zi dimineață ploaia nu s-a oprit până spre prânz. Danița deja făcuse febră și brațul întreg se vedea afectat. Marc a hotărât să nu mai aștepte oprirea ploii. Dimineață a meșterit în casă la motorul bărcii ca să se asigure că toate sistemele sunt funcționale și s-a dus pe ploaie cu Eligio la barcă să o pregătească de drum. Deși pelerinele de ploaie au ținut apa de afară departe de ei, tot s-au făcut leoarcă de efort și transpirație. Când barca a fost gata, pe la 11 dimineața au plecat cu pacienta până la mașină. Drumul de o oră prin junglă până la Puerto Bermúdez a fost îngreunat de noroi, copaci căzuți și colapsări de teren, așa că a fost mai greu ca de obicei. Ajunși la oraș, Eligio a internat-o pe Danița și a rămas cu ea toată săptămâna în spital. Medicii i-au aplicat antibiotice orale, injectabile și topice, au extras tot puroiul, și au reușit să salveze mâna fetei. Marc s-a îngrijit doar să aibă bani de mâncare pe care și-o procurau în afara spitalului. Ea s-a întors după 5 zile în sat în proces de recuperare, urmând să își termine acasă tratamentul.

În zilele următoare a plouat puternic. În orele amiezii, când căldura risipea norii, Amalia și Antonia au învățat să folosească moto-coasa și să curețe curtea. Tibi l-a însoțit pe Marc în alte lucrări. Sistemul de pompare a apei mergea dar avea stricăciuni importante. Înlocuind câteva piese și țevi, a fost adus în stare optimă. Un lucru inedit a fost vânătoarea de lilieci și șobolani din casa auxiliară a bazei misionare. O colonie de peste o duzină de lilieci au invadat locul, printr-o plasă de țânțari putrezită și ruptă. Marc a eliminat majoritatea lor cu arma lui favorită, cerbatana cu săgeți. În proces, a descoperit și un șobolan enorm care avea cuibul în acoperiș. Și pe acesta l-a străpuns cu săgeata. Aceste animale provoacă daune și o mizerie infectă foarte periculoasă. După ele trebuie curățat și dezinfectat, pentru că urma lor atrage noi animale. Tibi a reușit să înlocuiască plasele rupte, dar adevărul e că e nevoie de o intervenție mult mai serioasă pentru a opri liliecii și șobolanii să mai intre. Din fericire, în casa noastră Marc a blocat orice loc de trecere pentru insecte și animale, așa că se păstrează cât de cât sigură. Tot găsim mereu gândaci, broscuțe, șopârle. Dar pe acestea le considerăm inofensive. Mai rău e când apare câte un scorpion.

Într-una din zile când ploaia s-a oprit mai devreme, Marc a programat cu șeful Asencio să facă o inspecție amănunțită a drumului din sat până la șoseaua principală, pentru a programa etapele de muncă până la

Rosalia

Marcus și câțiva copii asheninka

terminarea ploilor. Din fericire sătenii avansaseră deja cu curățenia drumului pe majoritatea tronsoanelor. Cu macetele tăiaseră ierburile și pomișorii. Dar cea mai importantă sarcină va fi doborârea tuturor copacilor de pe margine care fac umbră peste drum și împiedică soarele să usuce repede apa ploilor. Sunt o duzină de puncte critice unde apa nu se drenează. În câteva vor trebui instalate tuburi de ciment pentru scurgere. În zona podului pe care l-am construit în 2023 un copac enorm, cu trunchiul de 120cm s-a prăvălit de-a curmezișul drumului. Asencio a vorbit cu un tânăr nou venit în sat care are drujbă cu sabie lungă să ajute la degajarea acestui copac gigant. Din partea misiunii, vom ajuta satul cu benzina necesară pentru drujbele cu care vor lucra la eliberarea drumului de copaci.

În mijlocul acestor activități, verii lui Marc l-au însoțit pentru a cunoaște realitatea lucrării. La întoarcere din pădure, fiind obosiți după lungi kilometri în care nu au luat la ei nici apă, s-au oprit la ogorul lui Asencio pentru odihnă și împrospătare. Din fericire Hermelinda, soția șefului, avea o oală mare cu masato proaspăt și rece. După exemplul lui Marc, au băut și ei masato, spre uimirea și încântarea gazdei. Ca urmare, și duminică și marți și miercuri, când s-a ținut adunare, Hermelinda a venit nelipsită, cu cei din casa ei. Asencio și băiatul lor cel mare, Wilder, cu soția și copilul, au venit și ei. Sala casei de adunare a fost deosebit de plină, căci duminică Domnul a făcut să se oprească ploaia devreme, astfel că la ora 8 când am sunat din fluier strângerea, au început să apară de prin vecini oameni pe care nu îi așteptam și care nu frecventează obișnuit întâlnirea ucenicilor. Au venit cu adulți și copii.

În mod deosebit Tibi a adus de la Pucallpa orga lui Ephram și s-a pregătit pentru ora de adunare învățând la clape mai multe cântări din repertoriul folosit de Marc la aceste strângeri. Tonurile ce se auzeau din casa Domnului cu siguranță au contribuit la strângerea curioșilor, dar și idea de a cunoaște musafirii din familia lui Marc. Duminică dimineața, sora Rosalia a stârnit interesul tuturor, venind la adunare însoțită de noua ei mascotă, o maimuță simpatică și cuminte care a urmat-o peste tot, inclusiv în față la rugăciune când a fost numită să mulțumească pentru colecta care s-a strâns. Da, am început să implementăm și obiceiul colectei duminicale, ca să învețe că depind de Dumnezeu în tot rodul muncii lor. Deși nu au mulți bani, cei care au, nu se zgârcesc. Iar cei care nu au, s-au gândit pe parcursul săptămânii să își deschidă inima față de Marc și familia sa venită în vizită, dăruindu-le yucca și lămâi și banane și trestie de zahăr.

Am ținut strângere în casa de adunare și marți și miercuri, la lăsarea nopții când oamenii termină activitățile zilei, după ce se spală și mănâncă. Rosalia a ținut să vină și marți deși pentru ea e foarte greu noaptea pe râu cu barca. A însoțit-o sora ei mai mică, Florentina. Nelipsită a fost de fiecare dată și Elena, soacra șefului, bătrână și

parțial oarbă de glaucom. Cum aude fluierul chemării la adunare, se ridică și e prima care apare pe ușă, bucuroasă de ocazie. L-a uimit pe Marc că a venit să îl îmbrățișeze și să îl sărute pe obraz, după obiceiul creștinilor de la oraș. Ea a trăit o perioadă la oraș în casa fetei sale Adelaida, unde a învățat de la biserică acest obicei. Întoarsă în sat, o întreține Hermelinda, fata sa, dar îi este tare greu să nu vadă decât umbre. Chiar și așa, instinctul vieții de junglă o ajută să păsească destul de sigură pe cărări, chiar și pe întuneric.

În orele de adunare Marc a continuat parcurgerea expozitivă din Evanghelia după Luca, abordând capitolul 4 în care a insistat asupra victoriei Domnului Isus asupra diavolului, asupra ispitei, asupra demonilor și asupra bolilor. Toate acestea sunt de mare importanță în viața poporului aşeninka, datorită practicilor lor animiste și deselor manifestări demonice. Noii credincioși trebuie să învețe să se bazeze pe Hristos în lupta cu Satana, cu moartea și păcatul, și să folosească Scripturile ca bază pentru a rezista ispitelor. Însă la fel de importantă este definirea corectă a forțelor răului, nu după tradițiile străbune, ci după Cuvânt. Ei știu că bolile pot avea cauze naturale sau supranaturale. Faptul că Domnul Isus se ocupa de amândouă trebuie să îi încurajeze să apeleze la El, nu la șamani.

În mod special, vă cer tuturor să vă rugați pentru unul din copiii șefului Asencio, Wagner, care din copilărie a început să manifeste episoade de epilepsie. La sfârșitul orei de adunare, când i-am întrebat despre motive de rugăciune pentru a ne uni împreună să cerem lui Dumnezeu, Asencio m-a surprins când a luat inițiativa să ceară ajutorul lui Dumnezeu pentru băiatul lor. Nu știm de unde au început manifestările epileptice. Din când în când îl apucă acele crize. Unii medici au spus că odată cu maturizarea o să îi treacă. Dar iată că ajuns în adolescență, este la fel de susceptibil. Din păcate există precedente în familie. Mai are o mătușă epileptică care trăiește la oraș și menține sub control situația cu medicamente. Și a avut un văr care a fost grav și până la urmă a murit în adolescență. Nu este în capacitatea noastră să știm dacă există o cauză supranaturală sau doar o afecțiune a creierului, dar cerem de la Domnul o intervenție, pentru ca Wagner să primească vindecare, iar părinții lui confirmarea puterii lui Dumnezeu. Amândoi stau pe margine, atât Acensio cât și Hermelinda, și nu vor să facă pasul spre Hristos, blocați în îndoieli și tradiții.

O altă cerere de rugăciune am primit de la sora Rosalía, pentru copiii ei necredincioși. Charles, băiatul cel mare, a luat modelul tatălui său, de nepăsare și beție. Soția sa, Adelia, merge constant la adunare în oraș, însă acolo nu o primesc nici măcar ca s-o boteze, atâta vreme cât soțul e necredincios și nu se prezintă amândoi cu certificatul de căsătorie legală, conform obiceiurilor bisericii de cultură metisă. Ne rugăm pentru pocăința lui Charles, ca să nu mai fie o piedică nici pentru mântuirea lui, nici pentru pacea din casa lui. Rosalía ne cere rugăciune pentru fata ei Karina care nu se înțelege cu soțul, pentru Doris care este rece față de Domnul în ciuda întregii învățături pe care a primit-o de la Adina, și pentru băiatul cel mic Adam, care își îndeplinește stagiul militar obligatoriu în condiții vitrege departe de casă, și apucat pe drumuri rele. În schimb Rosalía îi mulțumește Domnului pentru fata ei cea mică care merge cu soțul la adunare în oraș și mărturisește pe Domnul. Rugați-vă și pentru soțul Rosalíei, Edinson, să se pocăiască, să lase băutura și să primească Evanghelia.

Terminăm relatarea acestei călătorii ținând să lăudăm pe verii lui Marc, care dintre toți oamenii care ne-au vizitat în junglă, nu numai că nu au avut să se plângă de nimic, dar s-au declarat de-a dreptul încântați. Aceasta, în ciuda faptului că au avut parte de condiții grele, mâncare neobișnuită, efort fizic substanțial. Au mai fost și alți curajoși cărora le-a plăcut o incursiune pe o durată limitată, și care au pus de la ei toată buna dispoziție să slujească, să ajute, să fie folositori, dar care au dus-o mai greu și au avut de suferit mai mult pentru sacrificiul făcut. De data aceasta însă, Domnul i-a păzit pe Tibi, Amalia și Antonia, ca să nu experimenteze nimic peste puterile lor, și le-a dat har să facă mai mult decât se știau în stare.

Începerea școlii. La începutul lui martie copiii noștri au reînceput școala: Dominic în clasa a 2-a și Ephram în clasa a 6-a. Mulțumim Domnului că ne-a dat materialele școlare după care să lucrăm acasă, și sistemul educațional pus la punct în Peru care ne oferă modalitatea aceasta convenabilă. Adina se ocupă în special de Dominic, în timp ce Ephram învață să folosească o platformă digitală nouă, cu suport fizic, care deocamdată îl încântă. Singur s-a pus să recupereze cu drag zilele cât a fost pe drumuri, și să se pună la zi.

În același timp cu copiii, noi cei mari am terminat cu bine sesiunea de iarnă și am intrat în al patrulea semestru universitar pentru studiile de specialitate. Deși interacțiunea cu materialele și colegii masteranzi este atractivă și rodnică în dezvoltarea înțelegerii noastre în diverse arii de interes biblic, ecleziastic și misionar, din punct de vedere al timpului este o mare provocare, așa cum probabil și reiese din scrisoarea noastră plină de activități. Trebuie să meargă în paralel și viața noastră de familie și școala, și lucrarea, și toate relațiile cu organizația misionară, cu viața de biserică, cu cei de acasă, etc. În plus, trebuie să ne gândim și la călătoria în România în luna mai, pentru a ne ocupa de atâtea responsabilități ce ne așteaptă în țară în vara acestui an.

Vă mulțumim tuturor care ne sprijiniți de departe în rugăciuni și financiar, și care sunteți alături de noi într-un fel sau altul în lucrarea aceasta misionară până la capătul pământului. Nu am putea avansa nici un pas înainte fără să avem spatele acoperit de dumneavoastră. Ce ne bucură cel mai mult este că Domnul merge înainte, deschizând drumuri, făcând poduri, îmblânzind fiare, făcând minuni, iar noi suntem chemați să mergem în urma Lui cu încredere pe drumul trasat.

Vă salutăm cu drag din jungla peruană,

Cu drag,

Marcus și **Adina,** împreună cu **Ephram** și **Dominic**
Dumitru / marcusdumitru@yahoo.com

Finanțe infoMISIONAR

"... această lucrare ... o săvârșim spre slava Domnului ...
În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest belșug de ajutoare, de care îngrijim.
Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor." - 2 Corinteni 8v19-21

Pentru că dorim să fim transparenți cu privire la modul în care folosim donațiile pentru susținerea lucrării de misiune, prezentăm alocarea acestora pentru perioada **1 ianuarie - 31 martie 2025**:

- lucrarea din Peru / Marcus şi Adina Dumitru - 19.800 lei;
- lucrarea din India / Marian şi Luiza - 25.100 lei și 650 euro;
- lucrarea din Zambia / Maria Magdalena Halip - 15.100 lei și 100 euro;
- lucrarea din Mexic / Narcis şi Sara Dragomir - 14.400 lei;
- lucrarea din Orientul Mijlociu / Alina Vodă - 16.400 lei;
- lucrarea din Peru / Raul și Aurelia Tello - 20.500 lei și 150 euro;
- lucrarea din India / Cecilia - 10.700 lei;
- lucrarea din Mongolia / Ani și Sami Șoldan - 15.900 lei.

Pentru cheltuielile cu tipărirea și distribuirea prin POȘTA ROMÂNĂ a revistei **info**MISIONAR nr. **173** s-a alocat suma de 8.000 lei.

• Precizăm că alocarea banilor pentru diferitele lucrări misionare se face ținându-se cont de dorințele donatorilor și de nevoile pe care le cunoaștem.

Responsabili departament financiar:
Daniel Coteanu - 0740.294.727
şi Lucian Adam - 0744.492.185

• Pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să contribuiți la apariția revistei **info**MISIONAR, precum și la sprijinirea lucrării de misiune internațională, vă anunțăm că puteți trimite donații în conturile **Asociației Info Misionar** - C.I.F.: 50585459

RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 - lei

RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 - euro

RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 - usd

deschise la **Raiffeisen Bank**.

Dacă este posibil, vă rugăm specificați lucrarea pe care doriți să o sprijiniți. În descrierea tranzacției bancare, indiferent dacă precizați sau nu numele lucrării sau misionarului susținut, este necesar să specificați: **"donație pentru susținerea proiectelor misionare** ..."!

• ECHIPA

Madi Roman, Mihaela Dincuță,
Anca și Teodor Toculeț, Daniel Coteanu,
Claudia și Lucian Adam

• CONTACT

0744.492.185 // luci_adam@yahoo.com

• Tiraj tipar: 3.650 buc